Ramiken
Μαυρομιχάλη 6β
Πειραιάς 18545, Ελλάδα
ανοιχτά Πέμπτη – Σάββατο, 12:00–20:00

complaints@ramiken.biz
+1 (917) 434-4245

ANDRA URSUȚA

Άντρας από το διαδύκτιο
1 Οκτωβρίου-7 Νοεμβρίου, 2026

Φαντάσου να είσαι μέσα στο δάσος με ένα όπλο και να ελπίζεις ότι δεν θα σε πυροβολήσουν, και τελικά να σε πυροβολούν μερικές φορές και να αιμορραγείς, και όλοι οι υπόλοιποι να σε έχουν αφήσει πίσω και εσύ να ξέρεις ότι θα πεθάνεις, και να νιώθεις απογοήτευση γιατί όσο ήσουν ζωντανός ίσως δεν γάμησες όσο θα ήθελες, ή ίσως σκέφτεσαι τα παιδιά που απέκτησες ή τη μάνα σου ή κάτι άλλο γλυκό, οτιδήποτε για να μη χρειαστεί να περάσεις τις τελευταίες σου στιγμές σκεπτόμενος πως ο θάνατός σου είναι απλώς ένα άχρηστο γεγονός, αποτέλεσμα του εγωισμού κάποιου πολιτικού. Αλλά αυτό που δεν ξέρεις είναι ότι ένας ανώμαλος θα τραβήξει μια φωτογραφία το νεκρό σου σώμα και θα την ανεβάσει σε κάποια πρωτόγονη, σκοτεινή γωνιά του ίντερνετ και άνθρωποι θα τσακώνονται για το αν το πτώμα σου είναι Ρώσου ή Τσετσένου και για το αν αποτελεί απόδειξη εγκλημάτων πολέμου. Μετά, μια Ρουμάνα στη Νέα Υόρκη θα ζωγραφίσει το νεκρό σου σώμα εκατό φορές, ξανά και ξανά, κάθε φορά σε διαφορετικές, μοναδικές αποχρώσεις, και θα σχεδιάζει το πτώμα σου με ένα στυλό με μύτη σαν βελόνα, μία απειροελάχιστη γραμμή τη φορά, κοιτάζοντας ένα μικρό, θολό, τυπωμένο αντίγραφο της φωτογραφίας σου που κουβαλάει παντού μαζί της, αλλά με τα χρόνια το χαρτί βρέχεται και τα μελάνια τρέχουν κι εσύ γίνεσαι όλο και πιο θολός, μέχρι που το χαρτί απλώς διαλύεται μέσα στην τσέπη της και εκείνη αρχίζει να σε σχεδιάζει από μνήμης, και έτσι κι αλλιώς δεν έχει σημασία γιατί τόσα από αυτά τα μικροσκοπικά σημάδια της βελόνας συσσωρεύονται και μετατρέπονται σε αλλόκοτους, τερατώδεις σχηματισμούς που μοιάζουν να μην προέρχονται από πουθενά αλλού παρά από τη φαντασία της. Για κάθε σχέδιό σου φτιάχνει με τα χέρια της αυτές τις κορνίζες από χώμα και καίει τα μάτια της σχεδιάζοντας ξανά και ξανά το πτώμα σου που σαπίζει, αλλά αυτά τα σχέδια καταλήγουν να γίνουν ένα κομψό έργο προσωπικού αφανισμού και ο κόσμος τα λατρεύει, και τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια τα σχέδια αυτά εκτίθενται σε γκαλερί και μουσεία σε όλο τον κόσμο. Και φωτογραφίες των σχεδίων της που έγιναν από τη φωτογραφία σου θα τυπωθούν σε τόσα βιβλία και περιοδικά, και πανάκριβοι φωτογράφοι θα φωτογραφίσουν τα σχέδιά της με το αποσυντεθειμένο χέρι σου και το στήθος σου και το κρανίο σου, και τώρα εκείνη η μία φωτογραφία που κάποιος σε τράβηξε νεκρό μέσα στο δάσος κυκλοφορεί ξανά σε ολόκληρο τον κόσμο ως φωτογραφίες ενός σχεδίου μιας φωτογραφίας σου, με ένα δισεκατομμύριο φορές μεγαλύτερη ανάλυση και ένα τρισεκατομμύριο φορές μεγαλύτερη ταχύτητα, μέχρι που έχεις πια μνημονευθεί περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο στρατιώτη εκείνου του πολέμου και περισσότερο από τους περισσότερους στρατιώτες οποιουδήποτε πολέμου στην ιστορία. Και η εικόνα σου πολλαπλασιάζεται σε ολόκληρο το ίντερνετ παρόλο που όλοι έχουν έτσι κι αλλιώς ξεχάσει εκείνον τον πόλεμο, κι έτσι ο θάνατός σου δεν σήμαινε τίποτα, εκτός από αυτά τα υπέροχα σχέδια, αυτού του είδους την αθανασία που άνθρωποι σαν τους Μεδίκους ονειρεύονταν για τον εαυτό τους και έδιναν όλα τα πλούτη του κόσμου για να την αποκτήσουν. Κι εσύ την απέκτησες δωρεάν. Απλώς έπρεπε να πεθάνεις. *-ME*